

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Węgrom
(Sprawa C-288/12) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 95/46/WE — Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych — Artykuł 28 ust. 1 — Krajowe organy nadzorcze — Niezależność — Ustawodawstwo krajowe skracające kadencję organu nadzorczego — Utworzenie nowego organu nadzorczego oraz powołanie innej osoby na stanowisko prezesa)

(2014/C 175/06)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Talabér-Ritz i B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry (przedstawiciel: M. Z. Fehér, pełnomocnik)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Europejski Inspektor Ochrony Danych (EIOD) (przedstawiciele: I. Chatelier, A. Buchta, Z. Belényessy oraz H. Kranenborg, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Naruszenie dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31) – Ciężący na państwach członkowskich obowiązek zapewnienia, że za kontrolę stosowania przepisów przyjętych na podstawie dyrektywy będą odpowiedzialne jeden lub więcej organów władzy publicznej, postępujące przy wykonywaniu powierzonych im funkcji w sposób całkowicie niezależny – Przyjęcie przepisów krajowych powodujących skrócenie sześcioletniej kadencji inspektora ochrony danych – Utworzenie krajowego urzędu ochrony danych i wolności informacji – Powołanie na stanowisko prezesa tego organu, na dziewięcioletnią kadencję, osoby innej niż inspektor ochrony danych

Sentencja

- 1) Węgry uchybiły zobowiązaniom, które na nich ciąży na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, w ten sposób, że skróciły kadencję organu nadzorczego ochrony danych osobowych.
- 2) Węgry zostają obciążone kosztami postępowania.
- 3) Europejski Inspektor Ochrony Danych (EIOD) pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 z 28.7.2012.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 kwietnia 2014 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez High Court of Ireland, Verfassungsgerichtshof – Irlandia, Austria) – Digital Rights Ireland Ltd przeciwko Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Justice, Equality and Law Reform, The Commissioner of the Garda Síochána, Irlandii i Attorney General (C-293/12); Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger, Christof Tschohl i in. (C-594/12)

(Sprawy połączone C-293/12 i C-594/12) ⁽¹⁾

(Łączność elektroniczna — Dyrektywa 2006/24/WE — Ogólnie dostępne usługi łączności elektronicznej lub udostępnianie publicznych sieci łączności — Zatrzymywanie danych generowanych lub przetwarzanych w związku ze świadczeniem tych usług — Ważność — Artykuły 7, 8 i 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej)

(2014/C 175/07)

Języki postępowania: angielski i niemiecki

Sądy odsyłające

High Court of Ireland, Verfassungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Digital Rights Ireland Ltd (C-293/12), Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger, Christof Tschohl i in. (C-594/12)

Strona pozwana: Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Justice, Equality and Law Reform, The Commissioner of the Garda Síochána, Irlandia i Attorney General

przy udziale: Irish Human Rights Commission

Przedmiot

(Sprawa C-293/12)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – High Court of Ireland – Wykładnia art. 3, 4 i 6 dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105, s. 54) – Ograniczenie praw strony skarżącej w zakresie telefonii komórkowej – Zgodność z art. 5 ust. 4 i art. 21 TFUE – Zgodność z art. 7, 8, 10 i 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

(Sprawa C-594/12)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Verfassungsgerichtshof – Ważność art. 3–9 dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105, s. 54) w świetle art. 7, 8 i 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Wykładnia Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 7, 8, 52 i 53, dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31), a także rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001, L 8, s. 1) – Skarga konstytucyjna dotycząca ewentualnej niekonstytucyjności niektórych przepisów federalnej ustawy o telekomunikacji wdrażającej dyrektywę 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności

Sentencja

Stwierdza się nieważność dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 258 z 25.8.2012; Dz.U. C 79 z 16.3.2013

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 10 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – ACI Adam BV i in. przeciwko Stichting de ThuisKopie, Stichting Onderhandeligen ThuisKopie vergoeding

(Sprawa C-435/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Własność intelektualna — Prawa autorskie i prawa pokrewne — Harmonizacja niektórych aspektów praw autorskich i praw pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 5 ust. 2 lit. b) i art. 5 ust. 5 — Prawo do zwielokrotniania — Wyjątki i ograniczenia — Zwielokrotnianie na użytek prywatny — Legalność pochodzenia kopii — Dyrektywa 2004/48/WE — Zakres stosowania)

(2014/C 175/08)

Język postępowania: niderlandzki